

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	na upravnishtvu prejemani:
celo leto naprej K 24—	celo leto naprej K 22—
pol leta „ 12—	pol leta „ 11—
četrt leta „ 6—	četrt leta „ 5:30
na mesec „ 2—	na mesec „ 1:90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Inbaja vrak dan zvečer izvezmli nedelje in praznika.

Inserati veljajo: petstopenjska petletna vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej . . . K 25—	celo leto naprej . . . K 30—
pol leta „ 13—	za Ameriko in vse druge dežele:
četrt leta „ 6:50	celo leto naprej K 35—
na mesec „ 2:30	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znak: Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knaflcova ulica št. 5, telefon št. 85.

Vojna z Italijo.

HUDI TOPOVSKI BOJI NA TIROLSKEM. — POLOŽAJ SE SICER NE-IZPREMENJEN.

Dunaj, 2. septembra. (Kor. ur.) Uradno razglajajo:

Italijansko bojišče.

Položaj na italijanskem bojišču se tudi včeraj ni spremenil.

Na tirolski fronti so Tonalske zapore in na višinski planoti Lavarone - Folgaria poleg utrdb tudi naša opiralnišča Monte Maronio in Monte Coston pod sovražnim topovskim ognjem.

V koroškem obmejnem ozemlju so bili odbiti slabši italijanski napadi na Monte Peralba in sedlo Bladner.

Na primorski fronti trajajo artillerijski boji z umerjeno silo. Tehnična dela sovražnika smo motili na več krajih z uspehom.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Vse pozicije na tirolski meji v naših rokah.

Inomost, 2. septembra. Glede na boje ob tirolski meji, razglaja uradno najvišje poveljstvo za Tirolsko: Pozicija na Monte Maronia, severno od Monte Maggio, se nahaja, kakor tudi pozicije na Seikoflu (Sexten) in na Monte Piano (Ampezzo) v naši posesti; vsi napadi Italijanov so bili popolnoma odbiti.

Sramotno dejanje Italijanov v dolini Sugana.

Uradni list trdnjave tridentske »Risveglio Tridentino«, priobčuje celo vrsto sramotnih dejanj, ki so jih storili Italijani v dolini Sugana. V občini Fracena so ustrelili nekoga šestletnega dečka, ki je kopal krompir in se ni takoj na ukaz odstranil, v občini Castelnuovo so tudi ustrelili nekoga šestletnega dečka. V bližini Olle pri Borgu so ubili s puškinim kopitom 70letnega starčka, ki je šel z vojniki kot kašipot, pa ni mogel dalje zbog vtujenosti. V kraju Telve so italijanski vojaki grozili neki nuni s smrtjo in jej ukradli 80 kron, v Car-

kanu so ukradli nekemu dekletu 100 kron. »Risveglio« dostavlja, da bo treba tako kroniko najbrže nadaljevati.

Italijansko poročilo o vpljenih topovih.

Dunaj, 2. septembra. (Kor. urad.) Iz vojnoporočevalskega stana: »Berlingske Tidende« v Kopenhagnu prinašajo brzojavko iz Rima, po kateri je tam razstavljenih 40 čisto novih avstro - ogrskih topov in 80 mitraljez, kateri so bili vpljeni na Krasu. Isto poročilo se nahaja tudi v italijanskih listih. Težko je dognati po poročilih, ali se v italijanskem glavnem mestu res razstavljajo topovi in kaki in odkod so. Prav gotovo pa je, da ti topovi niso bili vpljeni ne na Krasu, ne na kakem drugem delu naše italijanske bojne fronte. V tej točki se izkazuje poročilo za čisto navadno laž.

»Po toči zvoniti« . . .

Po toči zvoniti, ne pomaga nič, pravi naš ljudski pregovor, in tudi Italijanom ne pomaga nič stokanje sedaj, ko imajo vojno, zakaj da niso ostali nevtralni. »Corriere della sera« toži, da obilo Italijanov izreka dan na dan na težkoče in žrtve vojne obžalovanje, zakaj da niso ostali nevtralni; čisto odkrito priznavajo, da bi bilo bolje za Italijo, ako bi ostala nevtralna. Razočarani so, ker so si vojno predstavljali za mnogo lažjo. »Corriere« meni nato, da Italija še ni doživela nobenega poraza in zmagala bo, ako bo vztrajala do konca po vzgledu Rusije.

Torej, po »Corrieru«, Italija še ni doživela nobenega poraza v vojni z Avstro - Ogrsko. Ob Soči je potemtakem doslej vedno še zmagala! Ako so s takimi »zmagami« v Italiji zadovoljni, pa prav! Ali ljudski glas v Italiji toži po nevtralnosti, zakaj se je ni držala Italija še naprej, samo po vojnih listih, kakor v »Corrieru«, straše zmage, ki pa so razumnejši del Italijanov že tako prestrašile, da ne verujejo nobenemu poročilu o zmagah več, gledajo s strahom v bodočnost in vzdihujejo: nevtralnost, ljuba nevtralnost, zakaj smo te zapustili!

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 2. septembra. (Kor. ur.)

Iz vojnoporočevalskega stana: Poročila sovražnih general. štabov. Italija 31. avgusta. Na višini, severozapadno od Arsiera, so napadle naše čete močno pozicijo na Monte Maronia, severno od Monte Maggio in so pregnale sovražnika od tam. Ta je osredotočil potem ogenj iz topov vseh kalibrov na našo novo pozicijo, katero smo vseeno obdržali, jo utr dili in je trdno v naši posesti. Pri Plavah, v srednji Soški dolini, so šli od delki naših elitnih strelcev drzno nad sovražne črte. Posrečilo se jim je, vpliniti nekaj strojnih pušk in metalcev bomb, s katerimi je skušal sovražnik motiti naša približevalna dela nekaj dni. Kakor trdijo poročila, je na kolodvoru v Gorici živahen promet z vlaki. Kraška planota je bila včeraj pozorišče malih akcij z ugodnim izidom za nas. V odseku Monte dei sei busi smo zasedli nekaj strelskih jarkov, v katerih smo nabrali orožje in municijo, ki jo je pustil sovražnik. Napredovali smo nekoliko tudi vzhodno od višine Selc. Sovražna artiljerija je začela zopet obstreljevati Tržič.

DROBNE VESTI IZ ITALIJE.

Iz Turina so poslali dne 2. septembra iz tamkajšnje vojaške akademije na fronto 1200 rezervnih oficirjev, največ so inženirji, visokošolci in tehniki; kurz je trajal 3 mesece. Dne 10. septembra pride v akademijo v isto svrhu 100 novih.

Profesor Lorini svari Italijane v »Secolu«, naj nikar ne použijejo sedaj preveč govejega mesa, kajti od 270.000 komadov, ki se jih porabi na mesec, more dati Italija komaj polovico, da ne začne rabiti že svoje zaloge rogate živine. Profesor pravi tudi, naj se prebivalstvo zadovolji z 90% moko glede na prepoved, izdano za mline, da ne smejo prodajati drugače moke nego kvečjemu 80% presejano moko. Profesor Lorini pravi končno, da bo vojna trajala dolgo in zahteva napetosti zadnjih moči, ako jo hočemo prebiti.

»Corriere della sera« zahteva od vlade, da ali naj zopet prepove dovoljeni promet s paketi v Švico, ali pa naj izroči pregledovanje paketov posebnemu osebju, drugače nastane nanovo tihotapstvo blaga in špijonaža.

»Corriere della sera« je podal celo sliko zime v vojni zoni. Pravi, da že v Vidmu se giblje zimska temperatura med 3 in 12 stopinjami pod ničlo; na poljih je še hujše. Na Krasu je strašna burja, čuti se tak močan veter časih tudi v Vidmu in severnejših gorskih dolinah. Pred alpami obilo dežuje, sneg pade že na višinah 300 do 400 metrov, in sicer visoko od 60 cm. do 1 metra in časih še višje. Bogata na snegu je gorenja Karnija . . . Najbrže bo Cadorna prezimil ob pobočjih prednjih Alp in v Furlaniji, kjer bodo njegovi vojaki sanjali o obljubljenih gorkih pečeh v

Trstu, Ljubljani, Celovcu, Gradcu in Dunaju.

Iz Turina iz vojaškega poročevalskega urada poročajo, da generalmajor Rostagno ni res ranjen. Generalmajor Cortella je bil močno ranjen dne 20. avgusta. On poveljuje brigadi Bergamo. Leži v bolnišnici v Pesaru.

Vojni izdatki Italije.

Po novi naredbi se sprejme v etat vojnega ministrstva za finančno leto 1915/16 zopetnih 400 milijonov lir za stroške mobilizacije in za podpore družin rezervistov.

Očiščenje Galicije.

NAŠE ČETE SO ZAVZELE BRODY TER PRODRAJO ČEZ DRŽAVNO MEJO. — RUSKA FRONTA OB DNJESTRU JE OMAJANA IN SE UMIKA.

Dunaj, 2. septembra. (Kor. ur.) Uradno razglajajo:

Rusko bojišče.

V ozemlju Volhinjskega trdnjavskega trikota pričeto zasledovanje Rusov napreduje dobro. Naše bojne sile so prekoračile od Lucka navzgor Styr v široki fronti.

Tudi v vzhodni Galiciji se sovražnik znova umika. Čete generala von Böhm Ermolli so vkorakale v Brody in prodirajo danes vzhodno od tega mesta čez državno mejo. Severno krilo generala grofa Bothmerja zasleduje na cestah, ki vodijo od Zborova proti Zoločam in Tarnopolu. Porazeni sovražnik se umika proti Seretu.

Armada generala Pflanzer - Balatina je vrgla Ruse včeraj po hudih bojih čez višine vzhodno od spodnje Strype nazaj; s tem je bila tudi fronta ob Dnjestrju od izliva Sereta omajana in prisiljena, umakniti se. Za ruskimi pozicijami ob besarabski meji gori obilo vasi.

Severnovzhodno od Kobrina bojujoče se c. in kr. čete ženejo skupno z našimi zaveznički sovražnika počasi v močvirje gorenje Jasjolge nazaj.

ZUNANJA ZAPADNA ČRTA GRODNA OSVOJENA. — TUDI OSTALE NEMŠKE ARMADE NA PREDUJEJO NA CELI FRONTI.

Berolin, 2. septembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan dne 2. septembra.

Vzhodno bojišče.

Armada skupina generala feldmaršala von Hindenburga.

Ob železnici Vilno - Grodna smo jurišali kraj Černokov, pri Merču napreduje naš napad.

Na zapadni fronti Grodna je padla zunanja utrdbena črta. Severonemški domobranci so jurišali včeraj utrdbo št. 4, ležečo od ceste Dombrovo - Grodna. Posadka, 500 moč, je bila vjeta. Pozno zvečer smo osvojili z badenski četami dalje proti severo - zapadu ležečo utrdbo 4 a s 150 moč posadke. Rusi so nato opustili ostale utrdbne zapadne fronte.

Vzhodno od gozda pri Bjelostoku smo po bojih zasedli prehode čez Svisloč od Makarovca (jugo-vzhodno od Odelska) navzgor.

Včerašnji celokupni plen te armadne skupine znaša 370 vjetnikov, 1 težki top, 3 strojne puške. Pri Osovjecu smo vrhutega izkopal 3 težke tope, ki jih je bil sovražnik zakopal v močvirjih.

LISTEK.

Odvetnikova skrivnost.

Angleški spisal J. K. L e y s.

(Dalje.)

»Potem pa pojdiva skupaj,« je vzkliknila Marjorija, ne meneč se za to, če je tako povabilo primerno ali ne.

»Kaj naj pa počne moj prijatelj O' Neil?« je smehljaje vprašal Hugh.

»O, mojo sestro bo gotovo jako veselilo, če se seznani z gospodom,« je odgovorila Marjorija in je plaho pogledala O' Neila.

»Hvala za prijaznost,« je dejal O' Neil. »Nečem nadlegovati lady Boldonove; če pa dovolita, vaju spremim v Roby Chase in si ogledam ondodni park.«

Vsi trije so se odpravili na pot in veselo kramljaje dospeli do vhoda v park. Hugh in Terence sta se dogovorila, da se dobita čez pol ure v velikem drevoredu parka in da pojdiva potem skupno domov.

Hughu se je zdelo, da ni bila Ada še nikdar tako lepa, kakor ta dan. Temna obleka je še povečevala krasoto njenega nekoliko bledega lica. Njeno vedenje ni kazalo nič ti-

stega pretiranega žalovanja, kakor je navadno kažejo mlade vdove, pa tudi nič prisiljenega ni bilo v njem. Dih rdečice, ki ji je za trenutek šinil čez obraz, je pričal, da jo je Hughov obisk resnično razveselil.

Ada ni dosti govorila, marveč je prepustila svoji sestri besedo. Ada se je hotela pri tem ravnati po Hughovem vzgledu, a Hugh je bil tako malobeseden, da so večkrat nastali mučni trenotki.

Hugh se ni nič kaj ugodno počutil v prostornem salonu, polnem dragocenega pohištva. Tudi lepa, odlična in dostojanstvena gospodinja te bogate hiše se mu ni zdela nič več podobna tistemu dekletu, za katero je nekoč gorelo njegovo srce. Te misli so nani vplivale tako, da je postajal vse bolj molčeč in je na zadnje popolnoma utihnil.

Lady Boldonova je bila zaradi tega Hughovega vedenja v svojem srcu jako ogorčena, toda obvladovala se je in govorila mirno. Zdaj in zdaj je tudi Hughu posvetila kako besedo, a le bolj tako, kakor se govori s človekom, ki se ga iz gole vljudnosti neče pregledati. Potrutila pa se Ada ni, da bi Hughu zapletla v pogovor; to ji je branil njen ponos.

Končno se je Hugh zganil, a le da je vstal in se pripravil za odhod.

»Veš kaj?« je rekla Marjorija svoji sestri. »Vzemi klobuk in spremi naju do drevoreda. Sveži zrak ti gotovo ne bo na škodo.«

Lady Boldonova je o tem predlogu premišljala nekaj trenutkov in se potem odločila, da ustreže sestri. Ni pa dela na glavo klobuka marveč le lahek šal iz čipka.

Mala družba še ni prišla daleč, ko je srečala O' Neila. Seveda je bil O' Neil takoj predstavljen lady Boldonovi. Pri tej priliki se je Marjorija spomnila, da njena sestra in Hugh še ves čas obiska nista imela prilike, biti nekaj trenutkov sama, in zato je pospešila svoje korake ter primorala O' Neila, da je šel z njo.

Ada in Hugh sta zaostala. Korakala sta drug poleg drugega, a molčala sta oba. Končno se je glasove Marjorije in O' Neila še slabše slišalo, kakor šelestenje listja in tedaj šele je Hugh prišel toliko k sebi, da je izrekel nekaj vsakdanjih besed. Ker ni dobil odgovora, je pogledal na Ado in je videl, da je zrla v tla, da so bile njene ustnice stisnjene, obraz pa je bil blede in mrzel, kakor da je izklesan iz mramorja.

Hugh si je to tolmačil tako, da je Ada nevoljna nanj, ker se je doslej tako neprimerno obnašal. Nekoliko zbežan je se začel opravičevati in med tem videl, da je Adi ka-

nila solza na roko. To ga je zadelo v dušo.

»Ada — kaj sem vam storil. Ta solza! Ali sem vas kaj užalil?«

Ada ni ničesar odgovorila.

»Ada, če sem vas užalil . . .« je rekel in je iztegnil roko, kakor bi hotel, naj mu da Ada svojo.

»Da, užalili ste me!« je rekla Ada Boldonova in se je ustavila. Dasi je imela solze na očeh, je vendar bila njena osebnost dostojanstvena in prav nič jokavega značaja. »Ta pretirana hladnost, ki ste jo doslej kazali, je bila zame žaljiva. To je vendar naravno. Naposled sva stara prijatelja in da mi ni vse eno, kako mislite o meni, to je tudi umljivo. Bolje bi bilo, da bi me sploh ne bili prišli obiskat, kakor da ste prišli mi z vsako besedo in z vsako kretnjo pokazati, kako me prezirate.«

»Jaz, da vas preziram, Ada?«

»Da, prezirate, ali pa recimo zaničujete, če vam ta beseda bolje uga. Ne odrekam vam pravice, da se me izogibate, ne priznam vam pa pravice, da pridete k meni in se tako vedete, kakor ste danes storili.«

Ada je umolknila. Ko ji je Hugh spet pogledal v resne oči, je zapazil tam začetek smehljajev. Zdelo se mu je, kakor če bi bilo solnce posvetilo skozi dež in obenem je v nje-

govem srcu zavalovala na novo vzbujena ljubezen s hudourniško silo. V njej, ki je stala pred njim, ni videl več lady Boldonove, ampak le nepozabno Ado. Čustva so ga tako prevzela in dušila, da ni mogel ziniti nobene besedice — toda Ada je videla vse to in vse to umela. Nič ni dvomila, da je zmagala in si zopet pridobila njegovo srce in radost ji je napolnila dušo. Toda ni se upala pokazati ali povedati, kaj misli in kaj čuti in ko je Hugh prosil »oprostite mi, Ada« ter poljubil solzo na njeni roki, tedaj je obrnila glavo v stran.

»Molčite!« je dostavila in ko se je čez trenutek spet ozrla nanj in je njen pogled dal slutiti, kako ji je pri srcu, je dostavila: »Torej sva spet prijatelja kakor nekdanj, kajne?«

»Do smrti!« je vzkliknil Hugh.

»Če vam je prav, pozabiva kar je preteklo. Začniva z današnjim dnem novo življenje.«

»Ali se še spominjate tistega večera, ko sva se sešla pri koncu vrtnega ograja. Naj računava najino novo prijateljstvo od dne pred tistim sestankom, tisti sestanek pa naj pade v pozabljenje.«

»Prav,« je rekla Ada tiho s srečnim smehljajem in novo prijateljstvo je bilo sklenjeno.

(Dalje prihodnjik.)

Armada skupina generala feldmaršala Leopolda Bavarskega.

Izhod na severo-vzhodnem robu Bjeloveškega lesa je bil včeraj izvožen. Z napadom smo se ponoči polastili prehodov čez Jasoido v močvirnatem ozemlju, severno od Pruzane. Vjeli smo 1000 sovražnikov.

Armada skupina generala feldmaršala von Mackensena.

Na celi fronti smo v nasledovno prekorčili odsek Muhavjeca.

Jugovzhodno bojišče.

Pri nasledovanju so vjele nemške čete včeraj nad 1000 sovražnikov ter ugrabile 1 strojno puško.

Vrhovno armadno vodstvo.

Vrhovni poveljnik feldmaršal nadvojvoda Friderik v Brestu Litovskem.

Vrhovni poveljnik feldmarša nadvojvoda Friderik je obiskal 30. avgusta osvojeni Brest Litovsk, burno pozdravljen od naših zmagovitih čet. Spotoma je posetil generala feldmaršala von Mackensena, ki v bodoče ne bo več podrejen avstrijskemu vrhovnemu vodstvu, v Brestu samem pa je pripel zmagovitemu generalu von Arzu veliki križ Leopoldovega reda na prsa. V Brestu izgleda strašno. Mesto, ki je število 50 do 60.000 prebivalcev je le še žalostna razvalina, utrdba, citadela se od Rusov razdejane, vse prebivalstvo je zbežalo prisiljeno od Rusov. Na potu iz Bresta v Lublin je pokrajina, ki je bila preje precej obljubljena, popolnoma zapuščenca, vasi so izginile, le podrti zidovi še naznana, da so se nahajala tu človeška prebivališča. Mnogi begunci, ki so jih vlekli Rusi seboj, pa se že vračajo. Ceste so jih polne. Nadvojvoda Friderik je ponovno pohvalil naše čete z nagovori ter se je vrnil čez Radom v glavni stan.

Prestolonaslednik na ruskem Poljskem.

Prestolonaslednik general nadvojvoda Karl Franc Jožef je inspiciral 31. avgusta in 1. septembra one rusko - poljske okraje, ki se nahajajo pod našo vojno upravo. Podal se je preko Radoma in Nove Aleksandrije v Ivangorod, kjer si je ogledal trdnjavo. Od tam je dospel v Lublin in na to v Kielce, kjer se je obširno informiral o položaju zavojevanega ozemlja in ukrepih naše uprave, zlasti o raznih pomožnih akcijah za ubogo prebivalstvo. Jako zadovoljen se je vrnil prestolonaslednik včeraj na Dunaj, da poroča cesarju.

POLOŽAJ NA SEVERU.

Iz vojnega poročevalskega stanja javljajo: Armada Puhallo zasleduje pri Lucku poražene Ruse v smeri na zadnji dve volinjski oporišči, v smeri na Dubno in na Rovno. Tudi tiste čete armade Böhm - Ermolli, ki so pri Brodyju šle čez rusko mejo, prodirajo na Dubno. Poročila zadnjih dni kažejo, da je sovražnik izpostavljen napadu od treh strani. Odpor ruskih čet, ki so bile vržene iz pozicij ob Strpy, ne more dolgo trajati. Rusi so se sicer ustanovili na vzhodnem bregu Sereta in Pruta, a na eni strani ogrožata armadi Puhallo in Böhm - Ermolli ruske umikalne linije, na drugi strani pa je prodiranje med Dniestrom in Černovcami tako, da bi naše čete lahko Rusom prišle v hrbet. Rusi so že sprevideli, da nimajo nič upanja, ohraniti vzhodno Galicijo in jo bodo že čez nekaj dni izpraznili. Na severnoruskem operacijskem ozemlju slede zvezne armade Rusom.

Avstrijske čete so prekoračile Jasoido in zasledujejo Ruse na cesti Pružani - Slomin. Nemške čete so samo še 20 km od Volkovskega, ki je važno prometno križišče. Ker je jugovzhodno Grodna tudi že zavzeta važna postojanka, bodo morali Rusi hitro Grodna zapustiti. Po zavzetju Grodna bodo operacije proti Vilni šle hitreje od rok.

Ruski umik.

Londonska »Times« piše: Umik Rusov je konec določne faze velikanškega nemško - avstrijskega upada. Rusi so opustili Grodna pripravili in bržčas večji del utrdb uničili. Pomen uspehov tiči za Nemce v tem, da so pridobili železniško omrežje, kajti Brest - Litovsk ni samo važno železniško omrežje, ampak je od tod močjoča tudi zveza z vzhodno Pruvijo. Da bi razpolagali s celim omrežjem železnic, so morali Nemci najprej zasedi Bialostok. Najbrž so Rusi železnice razdrli, a za dolgo časa se jih ne da narediti nerabne. Nemci lahko svoje zveze na vzhodu zboljšujejo, dočim postaja umik za Ruse čedalje težavnejši. Ogroženje Vilne bo imelo posledice, da bo zveza s Petrogradom pretrgana in bo velika ruska armada, ki se opira ob Grodno, prišla v nevaren položaj. Na že-

leznicah morejo Rusi odpraviti le omejeno število vojaštva, pota so pa slaba in povrh še polna v notranjost Rusije hitrejši beguncev. — Amsterdamski »Maasbode« piše: V zadnjih štirih mesecih je postajal ruski umik čedalje hitrejši, a je vendar ostala nevarnost, da bo en del ruske armade uničen. Ne manjka samo municije, ampak tudi dobrih vojskovodij in oficirjev. Trozvezi se morda posreči — kar pa ni gotovo — da preskrbi Rusiji municijo in topove, a vojskovodij jim ne more dati. O kakem uničenju ruske armade na en udarec ne more biti govora, ker je fronta, četudi se je skrajšala za 250 kilometrov, še vedno predolga. Zdi se, da je za zdaj cilj. Nemcev, dobiti železnico Vilna - Dvinsk. Če hočejo Nemci odločitve, se ne da doseči drugače, kakor da razbijejo rusko fronto na dva dela in vsak del v izsiljeni bitki posebej, uničijo.

Razbitje ruske armade.

Kodanjski »Politiken« piše: Glavni uspeh bojev pri Brest - Litovskem je ta, da se je ruska armada razcepila na dva dela. Iz Vilne na Rovno vodi sicer železnica, a ena proga ne zadostuje, da bi se vzdržala zveza med velikimi armadami in da bi se moglo vojaštvo premikati sem ali tje, kakor kaže potreba. Kar so Rusi najbolj poskušali preprečiti, to se je vendar zgodilo: Njihova armada ni več enota od enega konca do drugega. Samo daleč v notranjosti Rusije bi se mogla oba dela združiti, dočim imata centralni državi mnogo strateških težav. Rusi so sicer vtekli pravi katastrofi, ali mnogi porazi, ki so jih doživeli, zaležejo ravno toliko, kakor katastrofa.

Novi načelnik ruskega generalnega štaba.

Petrograd, 2. septembra. (Kor. urad.) Uradno. Dosedanji načelnik generalnega štaba velikega kneza vrhovnega poveljnika general Januškevič je imenovan za vojaškega pomočnika kavkaškega namestnika. Vrhovni poveljnik na severozapadni fronti general Aleksejev je imenovan za načelnika generalnega štaba vrhovnega zapovednika velikega kneza Nikolaja.

Ruska duma.

V nacionalistični stranki se je izvršila secesija. 32 članov z grofom Bobrinskim na čelu je izstopilo ter se konstituiralo kot posebna liberalna skupina, ki hoče sodelovati v komisiji dume za blagor države.

ZAPADNO BOJIŠČE.

BOJI V VOGEZIH. — BARRENKOPF. — LINGEKOPF ZOPET V NEMŠKI POSESTI.

Berolin, 2. septembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan dne 2. septembra.

Zapadno bojišče.

V Vogezih, severno od Münstera, smo z našim napadom dne 31. avgusta zopet osvojili dele Jarkov, ki smo jih bili v bojih od 18. do 23. avgusta izgubili v prilog Francozom. Sleme Lingekopf - Barrenkopf je s tem zopet v naši posesti. Protinapade smo odbili. Vjeli smo 72 alincev, vplenili 3 strojne puške.

Nad Avocourtom (severo - zapadno od Verduna) je bilo neko francosko letalo sestreljeno od našega bojnega letalca. Padlo je goreče na tla.

Vrhovno armadno vodstvo.

Silni boji v Flandriji.

Le Havre, 2. septembra. (Kor. urad.) »Standard« javlja, da obstrejujejo Nemci belgijske pozicije v Flandriji z nezasišeno ljutostjo. Pri Dixmuidenu se vrše boji z ročnimi granatami.

Samoobtožbe.

Vojaški sotrudnik londonske »Times« kritikuje angleško vojskovanje, rekoč, da ni bilo srečno in da je vojaški krogi obsojajo. Vse odredbe ministrstva kažejo, da tam ni vojaškega genija. Nezmožnost dobavljati municijo, poskus, uvesti splošno vojaško dolžnost, neuspeh v Anversu in ekspedicija na Dardanele so velike napake, katerih posledice še niso vse prišle na dan. Ekspedicija na Dardanele se je vodila iz Londona že od začetka diletantsko in pustolovsko in je vzela francoski fronti močno armado in mnogo municije prav v trenutku največjega napora zapadne armade. Pri napovedi vojne je imela vlada dve nalogi: zagotoviti obrambo Angleške in, spoznavši, kje bo odločilna točka glavnega bojišča, poslati tja glavne moči. Za Angleško je glavno bojišče na Francoskem in Flanderskem. Samo tam se more vojna srečno končati.

Beg angleškega dvora iz Londona.

Preko Amsterdama poročajo: Kraljevski dvor se seli iz Londona dne 10. septembra. Kralj in kraljica sta glavno mesto že zapustila. Vzrok: strah pred Zeppelinimi.

DELO NEMŠKIH PODMORSKIH ČOLNOV.

Nemški podmorski čolni so potopili v zadnjem času 6 angleških parnikov.

PETINDVAJSETMILJARDNO POSOJLO.

Berlinski »Lokalanzeiger« javlja: V Londonu se vrši v kratkem konferenca vseh finančnih ministrov četverozveze, katere se udeležijo tudi zastopniki Srbije, Belgije in Japonske. Konferenca bo sklepala o najetju mednarodnega skupnega in od četverozveze garantiranega 25milijardnega posojila. Garancija naj obstoja po predlogu ruskega finančnega ministra Barka iz ameriških vrednosti, ki se nahajajo v portfeljih entitnih državnih bank in pa iz bodoče vojne odškodnine, ki jo namerava četverozveza založiti Nemčiji, Avstriji in Turčiji (!!) Dve tretjini posojila bodo baje prevzeli severoameriški finančni zavodi.

Boj za Carigrad.

Francoska blokada Sirije.

Francosko pomorsko ministrstvo razglasi: En oddelek francoskega brodivoja, ki blokira obrežje Sirije, je zasedel otok Ruad, ki leži med Tatkikom in Tripolisom. Francoska zastava je bila 1. septembra ob 9. uri dopoldne na otoku razobena. Odpora ni bilo. Prebivalstvo je francoske pomorščake dobro sprejelo.

Pred odločitvijo na Balkanu.

Srbsko - bolgarska kriza.

Nemški listi poročajo iz Sofije: Po informacijah iz dobro podučenih krogov, je vsled nastopa srbske vojaške stranke proti prepustitvi makedonskih delov Bolgariji, takorekoč izključeno bolgarsko - srbsko sporazumljenje. Ministrski predsednik Pasić je šel dne 25. avgusta v glavni stan, kjer je imel posvetovanje s prestolonaslednikom Aleksandrom, z generalom Putnikom in še z nekaterimi višjimi oficirji. Prestolonaslednik in njegovi vojaški svetovalci so na tem posvetovanju nastopili proti zadnjim sklepom ministrstva, češ, da se gaajo dosti predaleč. Zahtevali so, naj se v odgovoru četverozvezi obljubi, odstop srbskega ozemlja Bolgariji, s pogoj, ki obsegajo pravzaprav odklonitev bolgarskih minimalnih zahtev. V nedeljo so bili diplomatski zastopniki četverozveze pri ministrskem predsedniku Pasiću, da izvedo, kakšen bo odgovor Srbije. Na dana popajnsla so zastopniki četverozveze prosili Pasića, naj odloži končni odgovor, ker namerava četverozveza svoje predloge v nekaterih točkah premeniti. Zato je bilo najbrž meročajno spoznanje, da se je batl diplomatskega neuspeha. Ni znano, če so zastopniki četverozveze izročili nov predlog. Zdi se, da srbski vojaški krogi nečejo privoliti v to, kar zahteva Bolgarska kot temeljni pogoj sporazumljenja.

Razpoloženje v Bolgariji.

Iz Sofije poročajo: Dne 30. avgusta so se pričeli v Bolgariji divizijski manevri. Letina je pod streho in ura odločitve se bliža. — V Sofiji je bilo ustanovljeno nemško - bolgarsko kulturno društvo, ki je priredilo dne 27. avgusta svoj prvi koncert.

Nova demarša četverozveze v Nišu?

Preko Ženeve poročajo: Poslaniki četverozveze so izročili dne 2. septembra srbski vladi novo noto, ki zahteva v določenem času odgovor Srbije na zadnje zahteve četverozveze. (Ta vest je v nasprotju s poročilom, da je Srbija na predloge entente že odgovorila.)

Položaj v Srbiji.

Nemški listi poročajo: V Srbiji se borijo sedaj tri struje: ena odklanja vse teritorialne kompenzacije druga želi kompromis, tretja je za sporazum z Bolgarijo in zahteva dohod Srbije k Adriji tudi proti volji Italije. Nobena struja pa ne zaupa vladi. Kralj je izgubil svojo popularnost, boji se vojaške lige, na drugi strani pa tudi Rusije. Zato je poklical Pasića k sebi ter mu je razodel, da se namerava odreči prestolu. Pasić je to sporočil v Petrograd, kjer pa so rekli, da sedaj ni čas za abdikacije. Ker se kralj Peter navzlic temu ni hotel odreči svojemu načrtu, je zagrozil Pasića, da bo demisijskiral. Skratka zmešnjava v Srbiji je velika, zlasti ker je kralj izgubil tudi vse zaupanje pri armadi.

Ministrska kriza v Srbiji?

Sofija, 2. septembra. (Kor. urad.) Srbska »Politika« beleži govorico, da se pripravlja vsled težkoč, ki jih povzroča srbski odgovor na entitne predloge, ministrska kriza.

Isti list javlja, da sta poslala kralj Peter in prestolonaslednik Aleksander ruskemu carju lastnoročno pismo glede teritorialnih koncepcij, v katere naj privoli Srbija.

Srbske priprave.

Iz Sofije poročajo: Preko Soluna je prispela v zadnjih tednih ogromna množina vojnega materijala, topov, strojnih pušk, letal, municije, tako da je srbska armada za celo leto založena. Ali se srbska armada res pripravlja za novo ofenzivo proti Avstriji, je še negotovo. Dosedanja poročila pravijo, da je Srbija tozadevne pozive entente zavrnila.

Deputacija ogrskih in hrvatskih mest in županij pri cesarju.

Kakor smo že poročali je sprejel cesar včeraj ob 11. dopoldan deputacije ogrskih in hrvatskih mest in županij v veliki avdienci. V 500 vozovih so se peljali ogrski in hrvatski zastopniki odeti večinoma v takozv. ogrsko galo in spremljani od pandurjev v Schönbrunn. Na ulicah so jih pozdravljali Dunajčani z burnimi »Eljen« - klici. Pred Schönbrunom je stalo mnogo rekonvalescentnih vojakov in tu so orili tudi krepki »Živio« - klici gostom v pozdrav. Cesar je sprejel deputacijo v takzv. veliki galeriji. Ko je vstopil v dvorano so ga pozdravili burni »Eljen« in »Živio« - klici.

Ministrski predsednik grof Tisza je na to nagovoril vladarja: Prihajamo pred Vaše Veličanstvo s srcem prožetim zvestobe, vdanosti in hvaležne ljubezni. Po preteku enega leta strašne vojne smo premagali z napotom naših sil, za ceno težkih žrtv velikansko nevarnost, ki nam je grozila in danes zasledujejo naše armade na severu poraženega sovražnika daleč od naših mej, na jugu pa se razbijajo vsi napori nizkotnega zavratnega morila ob trdnosti razmeroma malega dela naše oborožene sile. Naše hvaležno oko se ozira danes v dobrotnika, ki je zagotovil ogrski državi primerno mesto v monarhiji ter odpravil prokletstvo stoletnih zapletljajev. Še le sedanja preizkušnja nam kaže važnost te nove epohe (dualizma), ki nam je omogočila, da smo silni, ker smo lahko edini. Pri nas na Ogrskem so v uri nevarnosti izginili notranji spori in z enako zvestobo se bore ramo ob rami z nami raznim plemenom pripadajoči sodržavljani neogrške (nemadžarske) narodnosti. Na skupnih bojiščih smo se našli tudi z bratskim hrvatskim narodom. Čutimo, da spadamo skupaj in da delimo v dobrem in slabem isto usodo. Vojna pa nas je tudi naučila spoznavati, da smo bratje avstrijskih dežel. Teh naukov ne bomo pozabili. Prosimo Boga da bi nam ohranil Vaše Veličanstvo po zmagovitem koncu velikega boja v dobi poštenega miru še dolgo Vašim narodom v srečo in blagor.

Cesar je v svojem odgovoru podaril veselje, da vidi pri sebi zastopnike Ogrske in njenih postranskih dežel. Ena največjih radosti mojega življenja je ta, da se mi je posrečilo s pomočjo odličnih ogrskih državnikov zasigurati sodelovanje krone z narodom ter ogrske države z ostalimi mojimi kraljevstvi in deželami na trajni podlagi. Bolj kakor kdaj so sedanji dogodki pokazali, da je to delo sporazuma in nagodbe presilno dušo mojih narodov zlasti onih v deželah moje ogrske krone. Napad naših sovražnikov je vzbudil oduševljeni odpor vseh mojih narodov in v gigantskem boju se je stara junaška slava ogrske in hrvatskega naroda znova zasvetila. Trdna je moja nadeja, da bodo moje junaške armade v zvezi s svojimi zvestimi zavezniki izvajale pošten, trajen, varen mir in da bo ogrski državi in v njej združenima obema narodoma v posvečeni zvezi z mojimi ostalimi deželami zacvetela nova srečna doba. Zaupam v Vsegamogočnega, da bo krona svetega Štefana žarela bodočim rodovom v vzvišenem sijaju.

Cesar je na to pristopil k hrvatski skupini. Tu ga je nagovoril ban baron Skerlec v hrvatskem jeziku, proseč ga, naj sprejme milostno zagotovila neomajne zvestobe in vdanosti celega hrvatskega naroda. Ban je poudarjal, da izpolnjuje željo celega hrvatskega naroda, ki je hotel, da pozdravi Veličanstvo v materinem jeziku. Celi narod vzklika: Bog ohrani, Bog obvari Vaše Veličanstvo!

Ko se je cesar obrnil proti izhodu je stopil k banu ter mu dejal: Hvala Vam, da ste prišli in mi dali pripravnost se zahvaliti za odlične člene in vztrajnost Hrvatov v teh težkih časih. Zahvaljujem se Hrvatom še enkrat iz celega srca in računam tudi v bodoče na to.

Znova burno pozdravljen je odšel vladar iz dvorane. Deputacije so se podale na to v rotoč, kjer jih je pozdravil dunajski župan. Odgovorila sta mu budimpeštanski župan Barczy in zagrebški načelnik Holjac. Pri opoldanskem skupnem obedu so se vršile razne napitnice. Grof Tisza je nazdravil v madžarskem jeziku cesarju, škof Glattfelder avstrijskim deželam, grof Stürgkh v zajemnosti obeh držav in ogrski vladi, grof Tisza bratski kraljevini Hrvatski, ban Skerlec veličini ogrskega naroda in grofu Tiszi, škof Varady armadi.

Ogrski in hrvatski zastopniki so zapustili Dunaj že tekom včerajšnjega dne.

Vesti iz primorskih dežel.

Kolera v Trstu. Poročilo 1. septembra: Ostali bolniki 15, novi slučaj 1, ozdravljena 2, umrl nobeden, ostane bolnikov 14. Nov slučaj kolere se je pripetil v ulici dell'Eremo 239; bacilonocev je v opazovalnici 5, v ulici Sartorio kontumaciranih 9. **Vojnopomožni komite v Pulju.** pod vodstvom deželnosodnega svetnika Peručiča, deluje jako uspešno v korist evakuirancev. Gospod Peručič je na Dunaju opozoril razne merodajne faktore na nedostatke, ki se vsi odstopajo. Tako je na primer poskrbljeno za otroke beguncev, da se nahajajo v lepem otroškem zavetišču, kjer jim ne manjka nič. Poskrbi se za bodoče kar mogoče dobro za vse begunce iz Istre.

Pred višjim deželnim sodiščem dalmatinskim se je imela vršiti razprava proti deželnosodnemu svetniku Ivu Grisogonu, ali je bila odločena. Ore za politično delovanje obtožena.

Goriški begunci.

Posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani razglasi osebe, ki se pogrešajo: Jančič Jožef v Nieder - Mohrau na Moravskem, prosi za naslov Jančič Ane iz Kojskega št. 52. Jericjo Karolina, Ruprechtshofen, išče družino Fran Jericjo iz Podse-

Srbi v Draču.

Pariz, 2. septembra. (Kor. urad.) »Temps« javlja iz Niša: Da izvede ukrep srbske vlade, je prispel srbski vojaški oddelek v Drač, kjer je prevzel varstvo srbskega konzulata.

Srbija in Grška.

Iz Aten poročajo: Vladni listi poudarjajo, da je Srbija, predno je izročila četverozvezi svoj odgovor, grško vlado o njega vsebini informirala. Srbija nudi v skladu z željami četverozveze Bolgariji koncesije tudi na desnem vardarskem bregu. Grška vlada bo srbsko vlado o svojem stališču še informirala. Ministrski predsednik Venizelos je obiskal srbskega poslanika ter mu izjavil, da se bo Grška nahajala na strani Srbije, ako bi Bolgarij Srbijo napadli. Drugo poluradno poročilo grških listov demantira vesti o sestanku Venizelosa in Pasića.

žavnikov zasigurati sodelovanje krone z narodom ter ogrske države z ostalimi mojimi kraljevstvi in deželami na trajni podlagi. Bolj kakor kdaj so sedanji dogodki pokazali, da je to delo sporazuma in nagodbe presilno dušo mojih narodov zlasti onih v deželah moje ogrske krone. Napad naših sovražnikov je vzbudil oduševljeni odpor vseh mojih narodov in v gigantskem boju se je stara junaška slava ogrske in hrvatskega naroda znova zasvetila. Trdna je moja nadeja, da bodo moje junaške armade v zvezi s svojimi zvestimi zavezniki izvajale pošten, trajen, varen mir in da bo ogrski državi in v njej združenima obema narodoma v posvečeni zvezi z mojimi ostalimi deželami zacvetela nova srečna doba. Zaupam v Vsegamogočnega, da bo krona svetega Štefana žarela bodočim rodovom v vzvišenem sijaju.

Cesar je na to pristopil k hrvatski skupini. Tu ga je nagovoril ban baron Skerlec v hrvatskem jeziku, proseč ga, naj sprejme milostno zagotovila neomajne zvestobe in vdanosti celega hrvatskega naroda. Ban je poudarjal, da izpolnjuje željo celega hrvatskega naroda, ki je hotel, da pozdravi Veličanstvo v materinem jeziku. Celi narod vzklika: Bog ohrani, Bog obvari Vaše Veličanstvo!

Ko se je cesar obrnil proti izhodu je stopil k banu ter mu dejal: Hvala Vam, da ste prišli in mi dali pripravnost se zahvaliti za odlične člene in vztrajnost Hrvatov v teh težkih časih. Zahvaljujem se Hrvatom še enkrat iz celega srca in računam tudi v bodoče na to.

Znova burno pozdravljen je odšel vladar iz dvorane. Deputacije so se podale na to v rotoč, kjer jih je pozdravil dunajski župan. Odgovorila sta mu budimpeštanski župan Barczy in zagrebški načelnik Holjac. Pri opoldanskem skupnem obedu so se vršile razne napitnice. Grof Tisza je nazdravil v madžarskem jeziku cesarju, škof Glattfelder avstrijskim deželam, grof Stürgkh v zajemnosti obeh držav in ogrski vladi, grof Tisza bratski kraljevini Hrvatski, ban Skerlec veličini ogrskega naroda in grofu Tiszi, škof Varady armadi.

Ogrski in hrvatski zastopniki so zapustili Dunaj že tekom včerajšnjega dne.

nice pri Pevmi. Šavli Franc, c. kr. sodni sluga v Gotniviški št. 5, pošta Novo mesto, išče družino Ivančič Albert iz Kamnega pri Kobaridu in družino Ivančič Franc iz Kobarida št. 153. Hlade Antonija, Ježica 25, išče Hlade Mohor Antona, vojaka iz St. Ferjana 38. Čuš Valentin, Zell am See, išče Hrast Marijo, Stanovišče 22 pri Kobaridu. Hvalica Peter, 27. pešp., zasilna rezervna bolnišnica št. 2. I. odd., Ljubljana, išče družino Blaž Hvalica iz Aibe št. 132. Terezija Klanjšček, Teuffenbach, Obersteiermark, išče družino iz Vipolž v Brdih. Fran Klinec, k. u. k. Sprengdetachment - Partie 84, Feldpost 522, išče družino Franc Klinec s 5 otroci, Plešivo - Medana, pošta Dobrovo. Ivan Sovdat, posestnik, Ljubljana, Radcekega cesta 1, išče družino Kofol Anton, Kamno 79 pri Kobaridu. Kolarič Anton, Lst. - Baon. Nr. 154. 1. Komp., Feldpost 322, išče ženo Franciško z otroci in starega očeta Kolarič Janeza iz Medane št. 8. Brezigar Franc, k. u. k. Garnisonsspital 7, Gradec, išče Kolenc Terezijo iz Gorice. Marcola Andrej, k. u. k. Lst. - Wach-Baon. 2. Komp., Feldpost 610, išče Komar Marijo iz Kobarida. Komel Andrej, četovodja 97. pešp., 33. Brigadekommando, Feldpost 109, išče Komel Andrejano s 4 nedoletnimi hčerkami iz Kronberka 95 pri Solkanu. Franc Koren, k. u. k. Fest. - Art. Rgt. Nr. 4, 2. E. K., Marinefeldpostamt Pola, išče družino Komel Marijo

iz Kreda 35, p. Robič. Terezija Korejčič, Irmsdorf št. 7, išče Korejčič Karla, ki je pri 97. pešp., in Korejčič Gregorja, ki je bil dodeljen trenu v Ljubljani. Korsič Josip, Spital a. d. D., Koroško, išče Koršič Karolino iz Džane v Brdih.

Dnevne vesti.

— **Imenovanja v domobranstvu.** Za praporščake v rezervi so imenovani kadetje v rezervi: Adolf Bezjak, Josip Breznikar, Gustav Šilih, Emanuel Erhartič, vsi pri 26. domobranskem pešpolku; Vladimir Maršič pri 3. domobr. pešp.; Ferdinand Polak, Feliks Bizjak, Severin Cenek, Peter Erzin in Josip Zemljič pri 27. domobranskem pešpolku; za kadete v rezervi so imenovani enoletni prostovoljci: Rikard Vidic, Anton Verhovec, M. Usnar, Pavel Lapajne, Ivan Tikal, vsi pri 23. domobr. pešp.; Feliks Vilfan, Viktor Pirnat, I. Sršen, Franc Škedelj, Jernej Tavčar, Martin Gosak, Franc Ančič, Anton Puhar, Silvij Pakiž, Ivan Andoljšek in Adolf Kuntara, vsi pri 27. domobranskem pešpolku.

— **Odlikovani slovenski vojaki.** Srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda so dobili: stražmojstri Ivan Karlin, Ivan Benko in Simon Rižnar, okrajni stražmojster Josip Čebokli ter orožniški četovodja Ivan Jazbec, vsi 7. deželnega orožniškega poveljstva. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje sta dobila stražmojster 12. dež. orožniškega poveljstva Josip Jurca in stražmojster 7. dež. orožniškega poveljstva Stefan Gabrijelčič. — Srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda so dobili: črnovojniški infanterist pri 7. dež. orož. poveljstvu Ivan Slamnik, stražmojster 12. dež. orož. poveljstva Fr. Ahlin; korporala Josip Opica in Jurij Posavec 25. črnovojniškega polka; narednik Miha Zebič, četovodji Franc Mihaljevič in Jurij Hrovat, korporali Stefan Smrček, Ivan Koletič in Franc Matkovič, infanteristi Ivan Kozuh, Andrej Židorer in Matija Hubelič, vsi pri 27. črnovojniškem polku.

— **Vpoklic letnika 1897.** Češki listi javljajo: Kakor znano, mladenič letnika 1897., ki so bili v juniju spoznani za sposobne, dosedaj še niso poklicani pod orožje. Vojna uprava v tem oziru še ni nič definitivnega ukrenila. Po informacijah iz dobro podučene vira, pa bo izšel začetkom septembra razglas, ki bo označil, ali se sploh namerava ta letnik sedaj poklicati in naznaniti tudi dobo, v kateri se bo v poklic najbrže izvršil.

— **Iz italijanskega vjetništva** se je oglasil livar Fran Zalar iz Ljubljane. Piše, da je bil vjet dne 25. julija ob 7. zvečer. Pravi, da je zdrav, da se mu godi dobro, samo vroče je. Sedaj je še na potu in kadar ter kje se bo stalno ustavil, bo že sporočil.

— **Za političnega načelnika** okrožnega poveljstva v Miechovu na Poljskem je imenovan dosedanjí okrajni glavar v Velikovcu na Koroškem, Lasovskij.

— **Iz ruskega vjetništva** se je svojim staršem v Ljubljani oglasil iz kasanske gubernije Ivan Mohar. Piše: Dragi starši! Najpoprej Vas vse skupaj lepo pozdravim in Vam naznanjam, da se nahajam tu na Ruskem v vjetništvu. Tu delam pri knapih; kopljemo železo. Godi se mi prav dobro; imamo vsega dovolj.

— **Iz vojnega vjetništva.** Jožef Grebenc se je oglasil iz Volčanske svojim staršem, ki so v Dvorski vasi pri Velikih Laščah. Piše: ... ker ne vem, če ste dobili kakšno mojo karto ali ne, Vam dam še enkrat na znanje, da živim v vojnem vjetništvu zdrav in zadovoljen. Delavnico imam in delo tudi in si zaslužim za tobak. Pozdrav iz daljnega kraja! V Volčansku dne 28. julija 1915. Volčanski je poleg Izjuma in Slavjanske pokrajinsko mesto harkovske gubernije. Glavno mesto rečene gubernije pa je Harkov, ki leži na stoku Harkovke in Lopana in šteje 174.840 prebivalcev. Znameniti so harkovski sejmi, zlasti oni o sv. Trojici, ki traja od 1. do 15. junija. Slovenci, ki so se vozili skozi Harkov so zlasti občudovali 90 metrov visok zvonik, v katerem visi srebrn zvon v spomin, da se je srečno otela dne 17. oktobra 1888. I. carska družina, ko je dvorni vlak skočil s tračnic. To se je zgodilo 41 verst daleč od Harkova, na progi Harkov - Simferopol pri Borkih, kjer so pozneje (l. 1894.) zgradili veliko cerkev. — Iv. Cergolj, istrski Slovenec, se je oglasil svoji materi Heleni, ki biva v Beki, rošča Klanec. Piše: ... dam Vam vedeti, da sem vjet in zdrav. V Orenburgu, Minovoj dvor dne 10. avgusta 1915. Orenburg je glavno mesto gubernije enakega imena in šteje 72.740 prebivalcev. Zanimiv je oren-

burški sejm za izmenjavo blaga. Sejmišče se razprostira na levem bregu Urala in je oddaljeno od mesta pet verst. Vsako leto pride do 100 karavan iz Buhare, Hive, Kokanda in Tashkenta, ki svoje izdelke (drago kamenje, zlato, svilo, konje, ovce, fino jancjo kožo itd.) zamenjajo za tkanino, kovinske predmete, sladkor, žito itd. Vojni vjetniki, do malega vsa przemiselka posadka, poslana v vročo turkestanško deželo, se je vozila skozi Orenburg. — Anton Gorup, doma v Podorehu pri Moravčah, se je oglasil svojem iz vojnega vjetništva v Srbiji. — Ignacij Petkovšek je prišel v laško vojno vjetništvo, kakor je sporočil Francetu Brencetu v Zaplani pri Vrhniki. Piše: ... Z Janezom sva govorila zadnjikrat dne 21. julija, potem ne vem, kaj je z njim. Jaz sem v Italiji. Zbogom! V Italiji dne 31. julija 1915. — J. Udovič poroča prijatelju, ki biva v Čerovljah v Istri, da je, žal, laški vjetnik. Lahki so ga prepeljali čez sredozemsko morje v vročo Afriko, kjer se nič kaj zdravega ne počuti.

— **Iz Pulja.** V nedeljo 29. avgusta popoldne so se zbrali častniki in moštvo trdnjavskega polka št. 4. I. nad. stotnije, da proslave slavnostno dekoriranje korpora I. Opeke, doma iz Begunj pri Cerknici, ki je dobil bronasto svetinjo na hrabrostnem traku. Poveljnik I. nad. stotnije, gospod nadporočnik Millner, je ogovoril slavljena z vznesenimi besedami, orisal njegovo hladnokrvnost, ki jo je pokazal ob soški fronti. Še okrevajoč, od rane na nogi, ki jo je dobil od šrapnela, drobca, in že se je javil prostovoljno, da gre zopet nazaj v fronto. »Na tako moštvo je naš presvitli vladar lahko ponosen,« je poudarjal gospod nadporočnik, »in če imamo take vojake, nam je zmaga zagotovljena.« Končal je govor s pozivom na trikratni »Slava!« našemu presvitljemu vladarju in navdušeno se je odzvalo moštvo temu pozivu. Tu je zopet dokaz duha, ki vlada pri Slovencih, kateri branijo svojo grudo.

— **Napad.** Bila je nedelja popoldne. Črni oblaki so se pričeli kopičiti nad nami, sonce je zatemnelo in z daljave se je čul zamolkel grom. Zakopal sem se z mrzlično naglico v črno zemljo z malo vojaško lopatico, medtem pa dajal kratka povelja moštvo na desno in levo. Vodil sem oddelek strojnih pušk. Povelje — »Napad« — se je bilo bliskoma razneslo med moštvom našega polka še v ravnem jutru in v okoliših se je počelo živahno pripravljanje. Napad, se je čulo z desne, čulo z leve in pravkar sem se odločil, stopiti k sosedu - poročniku, kateri je poveljeval stotniji, ko ugledam pred seboj ordonanca s pisnim poveljem v roki. Odprem, čitam, podpišem in ordonanc je hitel dalje po strelnem jarku. Napad, čulo se je med moštvom, napad, zbleknil sem i jaz ter s tem potrdil novico, katera se je pravkar raznesla po strelnem jarku. Določena je bila ura, ko naj naš polk napade sovražnika. Bili smo pripravljeni. Za nami je počelo grmeti in že so potovali šrapneli in granate visoko preko nas v sovražnikova kritja. Topništvo je namreč zaeno z nami dobilo povelje k napadu. Potekla je ura, odkar se je počelo obstreljevanje sovražnika, prišla pa ura, ko napade i pehota. Že so zapuščali posamezniki okope in se oprezno bližali sovražniku, kateri je zakopan globoko v zemljo prežal na nas s smrtonosno puško v roki. Vedno več in več jih je zapuščalo kritja in v kratkem so se pomikale štiri rojne črte z malimi presledki proti sovražniku. Prvi pozdravi so se čuli. Vedno več in več in mimo naših glav so sikala sovražna zrna. Veliko jih je zgrešilo svojo pot, bilo pa jih je tudi nekaj, ki so se sešli z marsikaterim pešcem. Zašumi nad nami, eksplozija in kot dež so se vsuli pred nas drobci sovražnih šrapnelov. Topništvo je opazilo naš napad in ga skušalo odbiti. S salvo za salvo so nas pozdravljali in marsikoj je obležal. Bili smo med življenjem in smrtjo. Sovražna pehota zaeno s topništvom je čistila naše prodirajoče rojne črte. Naše topništvo je napad podpiralo. Lepi kos zemlje smo že imeli za seboj, ko se raznese povelje — »Doli, zakopavati!« — Že je prva rojna črta ležala in se zakopavala, ko dospe v njeno višino še druga in tretja. Napad se nam je posrečil. Sovražno topništvo še ni ponehalo in tudi pehota nas je motila pri delu. Bil sem že do pol metra v zemlji, za silo v kritju, ko močno zagrmil in dež se vsuje na nas, da je bilo joj. V par minutah sem imel v svojem kritju za pedenj vode in ni mi preostalo drugega kot jamo zapustiti. Ležal sem na prostem polju sredi koruze, sempatja pa je pribrenčala preko mene sovražna svinčenka. Dež je ponehal in zakopavali smo se dalje. Bila je nedelja popoldne.

— Darilo. Njeni ekscelenci gospe baronici Schwarz so izročili uradni-

ki finančnega ravnateljstva v Ljubljani 47 K za okrepčevalno postajo. — **Koncert v prid vdovam in sirotam padlih vojakov.** Jutri, v soboto, dne 4. septembra priredi združeni avto in bolnišnični orkester v veliki dvorani hotela »Union« pod protektoratom ekscelence gospe Karle baronice Schwarz koncert v prid vdovam in sirotam padlih vojakov. Začetek ob pol 8. zvečer. Vstopnina za osebo 1 K, družinske vstopnice za tri osebe 2 K. Preplačila se hvaležno sprejemajo in se izkažejo v dnevnih časopisih. Koncert se vrši pri pogrnjenih mizah.

— **Za varstvo letošnjih pridelkov.** Zasiguranje letošnje letine za aprovizacijo armade in ljudstva je poleg vojaških odredb izmed najvažnejših predpogojev za srečen izid sedanja vojske. V to svrhu pa je potrebno ne le, da se letina brezhibno spravi pod streho in potem žito pomelje, temveč tudi, da se zares svojemu namenu zagotovi in obvaruje zlasti pred požarom. V tem oziru je c. kr. notranje ministrstvo vnovič opozorilo politične okrajne oblasti na potrebo primernih odredb, ki naj služijo v to, da se letina obvaruje uničenja ali zle poškodbe. Občinstvo pa je ponovno poučilo o veliki važnosti letošnjih pridelkov, s pozivom, da naj jih skrbno varuje pred požari ter hudobnimi nakanami. Vsem in povsod je skrbeti za to, da se pravočasno prepreči vsakršno poškodovanje letošnjih pridelkov.

— **Preigran begunec.** Na glavnem kolodvoru v Ljubljani je nekdo prodajal odhajajočim vojakom ljubljanski vojni kruh po 1 K 40 vin. hlebec. Prišel pa je mimo pošten človek, ki je oderuhu kruh pobral in ga prodajal vojakom po običajni ceni, to je po 44 vin., nato pa poklical stražnika. Navijalec cen je goriški begunec Boštjan Rossit, ki se je moral zaradi tega zagovarjati pred tukajšnjim sodiščem in je bil obsojen na 3 tedne zapore.

— **Krušne karte** se bodo od sedaj naprej oddajale pri krušnih komisijah samo ob petkih.

— **Samostojna krajevna občina Mošvald.** Cesar je potrdil sklep kranjskega deželnega zbora z dne 2. in 3. marca 1914, po katerem se občina Mošvald izloči iz občine Koročevje in postane samostojna.

— **Umrli** je v »Leonisču« v ljubljanskim krogih znani gosp. Makso Armič, trgovski potnik, po daljši bolezni. Pogreb bo jutri ob pol 5. popoldne. Naše sožalje!

— **Umrli** je v Ljubljani gospa Ana Belič roj. Megušar, soproga občinskega svetnika in gostilničarja na Dunajski cesti, po domače pri »Zeksariju«. Pogreb bo v nedeljo, dne 5. avgusta ob 4. popoldne. Bodi blagi gospe ohranjen prijazen spomin, cenjeni rodbini pa naše najiskrenejše sožalje.

— **Kolera v Ljubljani.** Gospa Marija Škrabar je ozdravela in je izpuščena iz bolnišnice, izpuščen je tudi delavec Ivan Cijan, ki je bil v kontumacu kot nosilec vibrijev. Alojzij Kastelan je še v bolnišnici, ker še ni prost vibrijev. To je edina civilna oseba v bolnišnici za kolero. — Umrli so za kolero: infanterist Janos Voros, topničar Anton Zehetgruber, Benedikt Podgornik iz Cepovana. Oboleli so na kolero vojaki: Ivan Abramović, Ludvik Brandtner, Josip Gelbenegger, Rudolf Kaufman, Miha Ludvig, Milan Ristič, Vladimir Stamatović, Josip Zeh, Ignacij Zontva. Došli so še trije vojaki kot bacilonosci. — V bolnišnici za kolero je 35 bolnikov, nekateri kmalu ozdravijo.

— **Osemdesetletnico** svoje starosti je obhajal te dni gospod Ivan Saj, nadučitelj v pokloju v St. Jerneju na Dolenjskem. Jubilant je opravil težavno učiteljsko službo celih 47 let v raznih krajih, večinoma pa v sedanjem svojem bivališču. Z izredno marljivostjo in štedljivostjo si je postavil v lepi dolenjski vasi lično hišo, svoje otroke je vzgojil skrbno, nara-va pa ga je obdarila z nenavadno trdnim zdravjem in s čilim duhom. Vzlic visoki starosti hodi gosp. Ivan Saj pokonci, kakor pred petdesetimi leti, s humorjem pripoveduje poslušalcem neštevilne zanimive dogodjaje, ki jih je doživel v službovanju, ali pa po mnogostevilnih potovanjih, pred katerimi se ni strašil tudi ne v poznih letih. Mnogoštevilnim gratulantom, ki se spominjajo častiljivega starčka ob njegovi izvanredni slavnosti, se pridružujemo tudi mi, želeč mu, da naj bi učal še mnogo let zadovoljen, zdrav in vesel! — M. P.

— **V Klnu Trbovlje** se predvaja jutri v soboto in v nedeljo posebno zanimiv program. V sijajni drami »Svoje življenje za tvoje« doživljamo vse senzacije zapletljave polne borbe za bogata dedščino, borbe, v kateri se vzpenja človeška strast do vrhunca. Burka »Išče se ženska na upanje« je ena največjih iger moderne filmske industrije. »Avstrijsko vojno po-

ročilo« prinaša to pot velezanimive slike iz junaških bojev naših čet na severu in na jugu. Predstave pričenejajo v soboto ob 8. zvečer, v nedeljo pa ob 4. in 6. (mladinska predstava) popoldan in ob 8. zvečer.

— **Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju** se bo vršilo vpisovanje 16. septembra 1915 dopoldne v zbornici slovenskega gimnazijskega poslopja od 8.—9. ure za prvi razred, od 9. do 11. ure pa za II., III. in IV. razred. Sprejemni izpiti za I. razred se bodo vršili istega dne od 9.—12. ure v samostanu »Solskih sester«. Dopolnilni in ponavljalni izpiti bodo 17. septembra od 8. ure dopoldne naprej. Začetek šolskega pouka se bo naznanil pri vpisovanju ali pa pozneje po časopisu.

— **Kolera v Celju.** V Celju je naznanjenih 10 novih slučajev azijske kolere. Gre za vojake, došle za južno-zapadne fronte.

— **Notar Vinko Kolšek v Šoštanj.** Iz Šoštanja nam pišejo: Hladna Morana je posegla s svojo kočeno roko v itak redke vrste šoštanskih Slovencev, iztrgala iz srečnih rodbinskih vezi ljubljene soproga in očeta, nam pa nenadomestljivega prijatelja. Skozi mozeg je šlo ječanje, ko je padla lipa v našem narodnem vrtu, še tako željna življenja... Potem, ko si, kakor lipa svojemu kosu grude, daroval svojemu narodu najdražje cvetje svoje: deco, prepovedano narodnega duha, si legel v prerani grob. Žena in otroci, vsi deležni tvoje velike ljubezni, in mi vsi, ki smo te poznali kot zaslužnega, poštvalnega in idealnega moža, plakamo ob tvoji gomili... Pokojnik je bil blaga duša, nezmožen koga raniti, živahno - veselega temperamenta, priljubljen vsepovsodi. Ostal je zvest samemu sebi in globoko vkoreninjenemu idealizmu, dasi je preživel vesele in težke ure Šoštanja in njegove usode. Ustanovil je šaleško posojilnico, bil duša pevskemu, tamburaškemu društvu, žrtvoval mnogo za prej tako znano šoštansko narodno godbo, ter je sodeloval bodisi kot predsednik, odbornik ali član pri vseh narodnih društvih in prireditvah, najbolj markant, je pa podčrtati njegovo skrb in ljubezen za mladino. Zavedal se je, da leži v mladini povračilo, navduševal nas za daljne boje za sveto last, milo zemljo našo. S kako ljubeznijo in ponosom se je oklepal »Sokola« v Šoštanju, kako je negoval prepoved, ki ima priti iz vrst miade generacije! Tako marsikatero inicijativo smo dobili ravno od pokojnika. Sedaj te ni več med nami. »Zemlja ti bodi peresce!« pravi ruski pregovor. Ne bo ti težka nje odeja, rahljala jo bodo dobra dela, rahljala naša ljubezen do tebe, nepozabni! Dokaz iste je bil že v številnem sprevodu, katerega so se med drugimi udeležila vsa narodna društva šoštanska, požarna bramba v Družmirju in nebroj prijateljev od blizu in daleč, kolikor je bilo to mogoče vsled žal tako slabe zveze. Pevci, pod vodstvom gosp. M. Tajnika, so zapeli ganljivo žalostinko pri hiši in ob odprti gomili. Nobeno oko ni ostalo suho. Železno ograjo, ki bo mejila tvojo zadnjo parcelo, so ovijale zadnje cvetke »Sokola«: simbol nas samih, kakor cvetke železja, tako se hoče naša ljubezen oklepati železne volje: stremiti po tvojem, našem idealu. Tako hočemo ohraniti ljubeč spomin nate v svojih srcih, dokler ista tudi nam ne prenehajo biti!

— **Meteorološki mesečni pregled.** Minoli mesec veliki srpan ali avgust je bil deževen in srednje tople. — Opazovanja na toplomeru dajo povprek v Celsijevih stopnjah: Ob 7. jutraj 13.7°, ob 2. popoldne 23.0°, ob 9. zvečer 16.8°, tako da znaša srednja zračna toplota tega meseca 17.8°, za 0.9° pod normalom; največ, namreč 39.5° je kazal toplomer dne 10., najmanj namreč 8.5° dne 19. jutraj. — Opazovanja na tlakomeru dajo 735.3 mm kot srednji zračni pritisk tega meseca, za 0.6 mm pod normalom; najvišje, namreč do 740.3 je prišlo dne 24. jutraj, najnižje, namreč do 729.0 dne 30. opoldne. — Mokrih dni bilo je 13, padlo je pa vsega skupaj 221.7 mm dežja; največ, namreč 55.8 dne 11.; ta dan je bil sploh zelo kritičen, kajti ob 4. popoldne je pol ure trajajoče neurje hudo razsajalo, nastal je strašen piš in padala je debela toča; od pol 11. ure do polnoči se je neurje nadaljevalo z nič manjšo silo, samo da ni bilo toliko toče. Poprejšnje dni bilo je zelo soparno ter se je sprememba vremena pričakovala, zlasti ker je bil 10. maj. Sledilo so nato še štirje deževni dnevi z nevihtami, toplota se je jela znižavati, vreme je naznanjevalo bližajočo se jesen, megla je pogostoma jutraj nastopala. Dne 29. je bil ščip in drugi dan je padlo 47.3 mm dežja. Zračni pritisk se je tudi tega meseca le malo spreminjal, tudi ni prišel do stalnega visokega stanja, zato je bilo tudi vreme nestanovitno.

— **Najdeno suknjo.** V bližini kavarne »Evropa« je bilo najdeno v sredo popoldne okoli 1 meter vojaškega suknja. Kdor ga je izgubil, naj se zglaš na Marije Terezije cesti št. 6, I. nadstropje.

Razne stvari.

— **Profesor Masaryk.** Korespondenčni urad javlja: Rektor češke univerze v Pragi izjavlja, da je večerajšnja vest »Nar. Listov« glede profesorja Masaryka neresnična.

— **Japonci kot dobavitelji municije za Rusijo.** »Times« poročajo, da izdelujejo vsi japonski državni arzenali municijo za Rusijo in da je bila v to svrhu mobilizirana tudi privatna industrija.

— **Potres v Avezzanu.** Listi iz Rima poročajo, da je bil v Avezzanu močan potres. Da ni bilo hudih posledic, je pripisovati načinu gradnje novih hiš, ki dobro varuje zgradbe proti potresnim sunkom. Vendar pa se sodi, da je precej žrtev.

— **Poljska — nemška gubernija.** Nemške oblasti so organizirale od nemških čet zasedeno poljsko ozemlje v upravno enoto, ki se imenuje »generalna gubernija Varšava«. Generalni gubernator je general Beseler.

— **Kolera v Lvovu.** V prvem času po zavzetju Lvova je zahtevala kolera v tem mestu dnevno 30 žrtev. Vsled energičnih ukrepov vojaških sanitetnih oblasti, se je znižalo to število na 4, v zadnjem času celo na 2 slučaja dnevno. O epidemiji v Lvovu torej ne gre več govoriti.

— **Iz osvojenе Poljske.** Nemci so ustanovili v Lodzu nemško, v Bendzimu pa poljsko gimnazijo. Zaprli so vse, na Poljskem se nahajajoče tobačne tovarne in uvedle tobačni monopol. Na orijentalnem seminarju v Berlinu so se pričeli poljski tečaji za uradnike, ki bodo poklicani k upravi na Poljskem.

— **Koliko mesa porabi francoska divizija?** »Temps« poroča z ozirom na to vprašanje: Za divizijo, ki je bila v boju, izkazuje račun, da je od 6. avgusta 1914 do 6. avgusta 1915 porabila 3.000.781 kilogramov mesa vseh vrst, ki so veljali 4.970.956 frankov. Odšteti jih je 20.661 kilogramov, ker ti niso bili porabni. Zaklanih je bilo 19.555 glav živine. Za kožo se je dobilo 213.668 frankov.

Najnovejša poročila.

Amerika in Nemčija.

Berlin, 2. septembra. (Kor. ur.) Wolfiov urad poroča: Kakor zveemo, je nemški veleposlanik v Washingtonu grof Bernsdorff vladí Zveznih držav, kakor mu je bilo naročeno, sporočil, da naj se po obstoječih navodilih pasazijskih parnikov brez prejšnjega svarila in ne da bi se življenje nekomatantov spravilo na varno ne smejo potapljati. Seveda samo pod pogojem, da tiste ladje ne poskušajo bežati in se ne stavijo v bran, ker se sicer brezpogojno uničijo. Smatrati je, da je s tem spor z Ameriko poravnán.

Washington, 2. septembra. (Kor. urad.) Reuterjevo poročilo: Medtem ko grof Bernsdorff zastopa nazor, da je edino, kar je še treba storiti, da se nemško - ameriške težkoče spravijo s sveta, formalna izjava iz Berlina, poudarjajo ameriške avtoritete, da se ukaz poveljnikom podmorskih čolnov nanaša samo na pasazijske ladje, Amerikanci pa bi želeli, da naj vse trgovske ladje uživajo iste prednosti, ako imajo nevtrelce na krovu, najsi že bodo potniki ali pa posadka. S tem da Amerikanci še niso na jasnem, kaj naj pomenijo pripomnje z nemške strani, da namerava Nemčija se poslužiti Wilsonove ponudbe glede skupnega delovanja v vprašanju svobode morja.

Ruske priprave za zimo.

Pariz, 2. septembra. (Kor. urad.) Listi poročajo: Rusi pripravljajo za pozimsko vojno posebno armado, milijon kozaške konjenice, ki naj napada Nemce.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu.** V mesecu avgustu je 231 strank vložilo 139.927 K 10 v, 160 strank vzdignilo 33.588 K 45 v, torej več vložilo 106.338 K 65 v, 2 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 7000 K. Stanje vlog 3.808.898 K 72 v. Denarni promet 457.672 K 96 v. Vseh strank bilo je 880.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodno tiskarne«.

Tugepolni javljamo pretresljivo vest, da se je naš iskreno ljubljeni dobri soprog, skrbni oče, sin, svak in stric, gospod

Makso Armič

trgovski potnik

po kratki mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, preselil v večnost. Zemeljski ostanki predragega nepozabljivega se prepeljejo v soboto popoldne ob pol 5. uri iz Leonišča k sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi sv. Petra. Blag mu bodi spomin!

2170

LJUBLJANA, dne 3. septembra 1915.

Antonija Armič, soproga. Maksa, Boris, Stojan, Zdenka, Gojko, otroci. Josipina Jurda vdov. Armič, mati.

Meteorološko poročilo.

septem.	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	vetrovi	nebo
2.	2. pop.	730.7	19.3	brezvetr.	del. oblak.
3.	9. zv.	728.5	14.3	sl. vzh.	oblačno
3.	7. zj.	727.9	12.6	brezvetr.	"

Srednja včerajšnja temperatura 13.6° norm. 16.7°. Padavina v 24 urah mm 11.3. Deževalo je po noči od 10. ure naprej.

Lepa, volika 2184

soba

opremljena za 1 ali 2 osebi se takoj odda, Črevljarska ulica 2./III nad

1 steklenica 2 kroni.

Povečane slike

do naravne velikosti, kakor tudi oljate portrete na platno izvršuje umetniško po vsaki fotografiji 4192

Davorin Rovšek

prvi fotografski in povečevalni zavod v Ljubljani, Kolodvorska ul. 34 a.

Vojaščine prost

magister ali magistra

ali nediplomiran starejši asistent farmacije, zmožen hrvaščine in nemščine se za trajno ali samo za zastopstvo išče za lekarno v Stubi. Ponudbe, če mogoče s sliko, prepisi izpričeval, navedbo zahtevane plače ob prostem, nemeblovanem stanovanju na

E. V. FELLER, Zagreb, Jurjevska ulica šte. 31. A. 2175

Poštna znamke

samo stare tudi na celih listih ali časopisih

kupuje

skupitelj znamk. 2169

Ponudbe pod „znamke/2169“ na upravnishvo »Slovenskega Naroda«.

Gospodična

zmožna slov. in nem. stenografije in strojepisja išče mesta najraje v odvetniški pisarni izven Ljubljane. Ponudbe pod „F. M. 42/2118“ na upravnishvo »Slov. Naroda«.

Akordanti

z doarimi izpričevali z in tudi brez odnose partije delavcev, dobijo dela

na gradbi železnice Knin - Pribudič. Ponudbe na 2174

Gradbeno podjetništvo „Dalmaspój“, Knin, Dalmacija.

Meblirana soba

kuhinjo ali z uporabo kuhinje se išče pri boljši, mirni družini za poročenco brez otrok. Ponudbe pod „mėblovana/2161“ na uprav. »SI Nar«.

Kupi se vsako množino praznih

v r e č

za moko. Tozadevne ponudbe pošiljajo naj se na naslov 2179

Rudolf Kokalj,

Ljubljana, poštni predal šte. 149.

Sprejmeta se v trgovini manufakture, špecerije, stekla in poljskih pridelkov

dva močna učenca

večja slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi iz boljše poštene hiše.

Rudolf Pevec, Mozirje. 2173

Okoli 2000 po predpisu napravljenih

se odda komad po 5 K 12 h v gotovini brez odbitka. Poštne zavitke po 9 komadov pošilja franko po povzetju firma

Albert Matzner, Dunaj I., Kohlmessergasse 8.

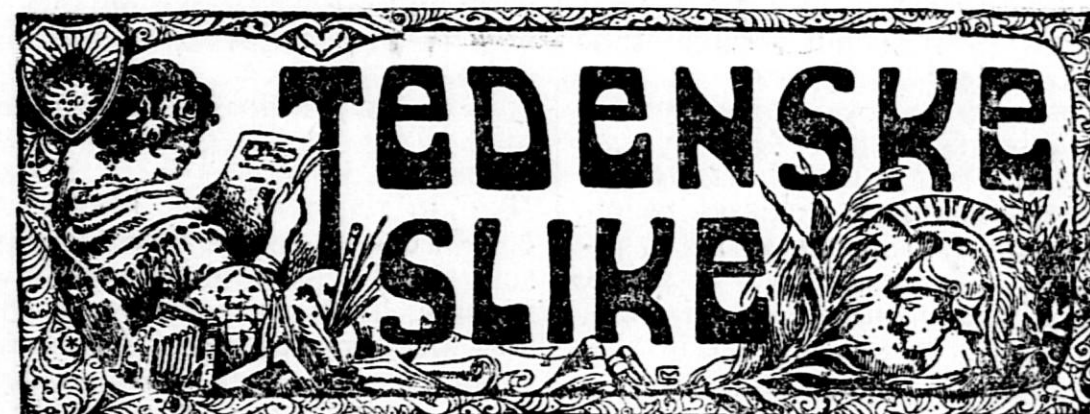
Ovčjo volno

vseh vrst in vsako množino 2117

kupuje po najvišjih cenah

J. GROBELNIK, LJUBLJANA, MESTNI TRG št. 22.

Najbolj zanimiv in najboljši slov. ilustrovani tednik so:

ki priobčujejo vsak teden mnogo zanimivih slik z bojišč in o drugih važnih aktualnih domačih in tujih dogodkih, ter obilo zanimivega čtiva: pesmi, povesti, jako zanimiv, lep detektivski roman, poučne članke in črtice iz gospodinjstva, zdravstva, vzgojeslovja, tehnika in sploh vseh strok poljudnega znanstva. 1499

„TEDENSKA SLIKE“ so nepolitičen in neustrankarski ilustrovani tednik, ki je posvečen le zabavi in pouku.

„TEDENSKA SLIKE“ bi naj imela naročena vsaka rodbina, vsaka gostilna, kavarna, brivnica, vsako društvo itd. Zahtevajte „TEDENSKA SLIKE“ povsod in pridobivajte naročnikov.

„TEDENSKA SLIKE“ stanejo četrta leta K 2.50, pol leta K 5.— in celo leto K 10.—.

Naročniki dobe kot nagrado velik ilustrovani koledar, slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča in Aškercja ter tudi lepe zanimive knjige. Naročite si „TEDENSKA SLIKE“ takoj! Novi naročniki dobe še vse letošnje številke.

Pošljite nam svoj naslov in pošljemo Vam 1 številko „TEDENSKA SLIKE“ brezplačno in poštne prosto na ogled.

Upravišishvo lista „TEDENSKA SLIKE“ Ljubljana, Franciškanska ulica 10/L.

Proti nalezenju

se moramo varovati tembolj, ker sedaj razne nalezljive bolezni na pr. škrlatinka, ošpice, koze, kolera, tifus nastopajo z zvišano močjo, zato

rabite

4179

povsod, kjer se pojavijo take bolezni, dobro desinfekcijsko sredstvo, ki ga morajo imeti ob potrebi pri vsaki hiši. Najprimernejše razkužilo sedanosti je po preiskavah zavodov prof. Löflerja, Liebreicha, Proskauerja, di Vestea, Pfeifferja, Vertuna, Pertika, Vasa itd. nesporo

LYSOFORM

ki se brez vonja, nestrupen in ceno dobi v vsaki lekarni in drogeriji v originalni steklenici (zeleno steklo) po 90 v. Učinek Lysiforma je točen in zanesljiv, zato ga zdravniki priporočajo za razkuževanje pri bolniški postelji, za izmivanje ran, oteklin, za antiseptične obveze in za irigacijo.

Lysiformovo milo

je voljno toaletno milo, ki obsega Lysiform in učinkuje antiseptično in se lahko rabi za najbolj občutljivo kožo, tudi pri otrocih in dojenčih. Dela kožo mehko in voljno ter povzroča posebno vonjav duh. Zadostuje en poizkus in rabili boste zato znanprej to izvršno milo, samo navidez drago, v rabi pa jako varčno, ker milo dolgo traja. Komad stane K 1.20.

Lysiform s poprovo meto

je močno antiseptična ustna voda, ki takoj in zanesljivo odstrani duh iz ust ter zobe beli in konservira. Tudi pri katarih v vratu, kašlju in nahodu ga po zdravniški odredbi lahko rabite za grganje. Nekaj kapljic zadostuje na kozarcu vode. Originalna steklenica stane 1 krono 60 vinarjev in se dobi v vsaki lekarni in drogeriji. Zanimivo knjigo z naslovom »Zdravje in desinfekcija« pošlje na željo gratis in franko kemik HUBMANN, referent Lysiformwerke Dunaj. XX., Petraschgasse 4.

Zahvala.

V težki bolezni povodom smrti nepozabnega soproga in očeta, gospoda

a. kr. notarja

Vinka Kolšek

so nam bili v veliko tolažbo premnogi dokazi odkritosrčnega sočutja in iskrenega prijateljstva, ki se je do zadnjega trenutka, do groba oklepalo zlatega srca pokojnika. 2171

Srčna zahvala častiti domači in sosedni duhovščini, g. pl. Adamovihu, g. poslancu dr. Veršovšku, gg. dr. Podlesniku in dr. Lichteneggerju, gg. uradnikom sodišča in davkarije, sl. učiteljstvu, sl. požarni brambi v Družmirju, vsem gg. zastopnikom raznih društev in korporacij, gg. pevcem s pevovodjo g. M. Tajnikom za krasne žalostinke, narodnim društvom, someščanom, Saleški posojilnici, gg. uradnikom sodišča in davkarije in vsem drugim za poklonjene vence, sploh vsem, ki so pokojnika spremlili na njega zadnji poti, da mu zakličejo zadnji Zbogom in nas tolažijo v nemi bolezni.

Vsem, prav vsem: Bog plačaj!

ŠOŠTANJ, 28. avgusta 1915.

Rodbina notarja Kolška.

Brez posebnega obvestila.

Potrti neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naša iskrenoljubljena, dobra soproga, oziroma mati, stari mati, sestra, svakinja in tašča, gospa

Ana Belič roj. Megušar

posestnica in gostilničarka

danes, dne 3. septembra, ob 1. uri ponoči, po kratki, mučni bolezni, previdena s tolažili sv. vere, boguvdana preminula. 2183

Truplo nepozabne pokojnice se bo v nedeljo, dne 5. sept. ob 4. pop. v hiši žalosti na Dunajski cesti št. 8 svečano blagoslovilo, nato prepeljalo na pokopališče k Sv. Krištofu in tam položilo v rodbinsko grobnico k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo služile vi farni cerkvi Marijinega oznanjenja. Bodi ji ohranjen blag spomin!

V LJUBLJANI, dne 3. septembra 1915.

Ivan Belič, občinski svetnik, posestnik in gostilničar, soprog. Anica Prochazka roj. Belič, Ika Jože roj. Belič, hčeri. Pavel in Josip Belič, sinova. Josip Prochazka, Kari Warte, Pavel Jože, zeti. Val vnuki in vnučkinje.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.